

Világosság és Élet

a hatvani Belvárosi Egyházközség lapja

2017.

HÚSVÉT

Jézus valóban az élő Isten Fia

Az életben arra törekszünk, hogy legyen stabil jelenünk, és kiszámítható jövőnk. A törekvéseink úgy, ahogy jók. A terveink, lehetnek jók, de, az egyáltalán nem biztos, hogy Isten terve is ez. Ismeritek a puzzle játékot, mely apró-pici darabokból áll, és egy képet kell kirakni belőle. Gondosan ügyelni kell a kép széleire, a színekre, alakokra. Sokszor bizony nehezen tudjuk összerakni a képet, mert nem látjuk azt a maga egységében. A Húsvétot, Jézus feltámadásának tényét, csak az tudja elfogadni és összerakni, akinek megvan a lelkében a nagy egész. Jézus sokat beszélt a szenvedéséről, feltámadásáról, a tanítványok ennek ellenére, Nagypéntek után értetlenkednek, és Húsvétkor mégsem értik a NAGY EGÉSZET: A FELTÁMADÁSÁT! Jól ismert a történet: húsvét hajnalán az asszonyok elindulnak, hogy megnézzék a sírt, ahová eltemették és hogy bebalzsamozzák Jézus holttestét. A sír pedig üres. Jézus teste eltűnt, és ekkor bennük minden megkérdőjeleződik, mert nem találták meg a kirakójáték fő elemét. Angyali segítség kellett nekik. Az angyal beszélni kezdett hozzájuk: „... Tudom, hogy a megfeszített Jézust kerситеk. Nincsen itt, feltámadt, amint megmondta.” (Mt 28, 5 – 6). Az asszonyok, segítséggel ugyan, de megtalálták a hiányzó részt. Ezek a szavak szinte meghozták nekik a Húsvét legnagyobb tényét, a FELTÁMADÁST. Összeállt a csodálatos húsvéti kép. Üres a sír. Nagyon nagy szükségünk van erre a tényre! Reménykeltő az a tény, hogy újra velünk van! Nem félek, mert Jézus Krisztus feltámadt! Tudjuk már, hogy igazat mondott, tudhatjuk, hogy ki volt Jézus és mit tett értünk. Láthatjuk, hogy Jézus hatalmasabb volt, mint gondolták és hitték. A halál sem tudta legyőzni Őt, nem maradt a sírban!

Húsvét üzenete nekünk is az, hogy ne nyugtalankodjék a szívünk! Higgyünk Istenben és Jézus Krisztusban! Húsvét üzenete figyelmeztet: A halál nem rémületes dolog annak, aki hiszi, hogy elkészített helye van Isten országában! Mikor a tények beszélnek Jézus feltámadásáról, mi ne maradjunk, ne legyünk értetlenek! Hála Istennek, rendelkezünk minden ismerettel, ezért tudjuk összeilleszteni a részleteket, és meglátni a nagy egészet! Sajnos, vannak sokan, akik kételkednek: Valóban feltámadt? Valóban igaz mindez? De hát hogy lehet, hogy visszajött a halálból? Hogy lehet, hogy ekkora ereje és hatalma van? Valóban Ő az élő Isten Fia? Jézus biztosan vezet minket a kitűzött célunkhoz. Viszont dönteni Jézus mellett, nekünk kell! Nem elég elhatározom, hogy elmegyek vasárnap a szentmisére, hanem indulni kell! Beülök az autóba, vagy gyalog indulok a templomba. Megyek azon az úton, amely elvezet a célomig! Jézus nem véletlenül mondja, hogy Ő tudja egyedül a jó utat. Nem véletlenül mondja, hogy Ő az Atyához vezet. A tanítványok Húsvét után, többször is találkoztak a feltámadt Jézussal, és meg is értették, hogy Jézus minden szava valóság! Csak Ő az, Akit érdemes követni, Aki elvezethet az Atyához! Csak Ő az, Aki által örök életünk lehet! Tanuljunk meg élni, szolgálni, szeretni mi is másokat, ott, ahol tudjuk és akkor ne nyugtalankodjék a mi szívünk sem! Jézus nagyon jól tudja, hogy emberi életünk is halállal fog végződni, és tudja azt is, hogy sokan félni, sőt rettegni fognak ettől, de Ő már most elébe megy az aggodalmunknak, és bátorít minket! A Húsvét öröme ez: MI IS FEL FOGUNK TÁMADNI, mert mind az, ami Húsvétkor történt, Jézus feltámadása, az valóság! Már életünkben össze kell hogy álljon, a csodálatos kép! Legyünk már most, ma is képesek meglátni a feltámadt Krisztust!

Krisztus él és az élő Krisztussal van esély ma is a találkozásra!

Fogjuk meg Krisztus kezét, és engedjük, hogy Ő vezessen minket!

Kívánjuk, hogy a feltámadt és élő JÉZUS KRISZTUS adjon Mindenkinek áldott és boldog

HÚSVÉTI ünnepeket, és erőt az élethez!

Jézus köztünk van az Oltáriszentségben!

Nagycsütörtök este Jézus önzetlen életét tárja az apostolok és elénk is... A Nagycsütörtök is nagyon fontos nap, Jézus és a tanítványok, mindnyájunk életében. Tudjuk, Virágvasárnaptól - szerdáig, Jézus minden nap a templomban tanított, egyre nőtt az őt követők száma. Ezek az emberek, inkább csak csodálkozók voltak, mint Jézus igazi követői. A főpapok elhatározzák, hogy még az ünnep előtt kivégzik Jézust, és ezzel egyszer s mindenkorra lezárják ezt a számukra egyre kényelmetlenebbé váló ügyet. De az Isten nem késik és nem siet! Neki megvannak a tervei, melyeket ember nem tehet tönkre.

A nagycsütörtöki eseményeket, szinte óráról - órára ismerjük!

Ismerjük Jézus utolsó vacsoráját.

Elkészíteti a vacsorát, mossa tanítványai lábát...

Júdás, az áruló kimegy a vacsoráról...

Majd Jézus kezébe veszi a kenyet és mondja:

„EZ AZ ÉN TESTEM!”

Majd kezébe veszi a kelyhet a benne lévő borral és mondja

„EZ AZ ÉN VÉREM!”

Az élő Jézus Krisztussal lesz lelki egysége annak, aki szentáldozáshoz járul. Olyan egység, amelyet soha nem veszíthet el az ember. Kevesen vannak, akik feltétel nélkül, okoskodás nélkül, hittel elfogadják Jézust az Isten Fiának, a világ Megváltójának, az életük Urának, annak, akinek mondta magát, aki valójában Ő.

A szentáldozásban kínál életet azzal, ami a teljes élethez szükséges! Aki Jézust veszi magához, az megtapasztalja, hogy milyen jó, a Jézussal való közösség.

A szentmiséről, mi is hazamegyünk, kimegyünk a világba. Jézus a tanítványokkal kimegy az Olajfák hegyére, itt imádkozik, gyötrődik, kimondhatatlan lelki kínokat él át, vérrel verejtékeznek. Nagyon erős lelki nyomás hatása van rajta, ami a halállal való szembenézésből, a magára maradottságból fakad. Elkerülhetné ugyan a halált, ha akarná, de akkor elmaradna az emberiség MEGVÁLTÁSA. Júdás jön a sereggel, elfogják Jézust, majd viszik kihallgatásra. Elkezdődik a pere, és ez az éjjel az, amikor a tanítványok részéről is lelki kétségbeesés cselekvéseket kell tapasztalnia, amelyek közül is kiemelkedik Péter viselkedése. Minden ámulás és tagadás súlyos azzal a Jézussal szemben, aki szerette a tanítványait, és az embereket. Júdás árulása, Péter tagadása, olyan történet, amely Jézusnak nagy fájdalmat okozott. Hogy miért? Mert gondoljuk meg, hogy Jézus Krisztus mit érezhetett akkor, amikor Péter, három alkalommal megtagadta Őt. Mit érezhetett akkor, amikor az az ember, aki ott volt a megdicsőülés hegyén, Jairus, meghalt leányának feltámasztásánál, aki megvallotta azt, hogy Jézus az élő Isten Fia, a Messiás, és Péter megtagadta Őt.

A tagadáshoz, hogyan juthat el az ember? Vajon mi készítené egy embert arra, hogy ennyire otromba módon hátat fordítson Jézusnak? Vajon van-e kiút a tagadás állapotból?

Mi vezethette el Péter apostolt a tagadáshoz? Mi vezethette el Péter apostolt, „A Te vagy a Krisztus az Élő Isten Fia” hitvallástól oda, hogy kimondja, nem ismerem ezt az embert?

Érdemes nekünk, ezt a mondatot egy kicsit körüljárunk. Még csak, néhány hónap telt el azóta, hogy Péter, Jézust Isten Fiának vallotta, most pedig még emberként sem ismeri, megtagadja a hozzá fűződő kapcsolatot, és ezzel az együtt töltött három évet, egyszóval: MINDENT. Távolról követni valakit, az már bizonyos leszakadást is jelent, és semmiképp sem jelent összetartozást. Az az ember, aki távolról követ valakit, azt akarja, hogy csak kívülálló legyen. Ha nem vigyázunk, a Sátán azonnal távol fog tartani Jézustól. Nagyon sok, Jézust távolról követő keresztény ember van...

Vigyázunk, soha ne kerüljünk olyan tagadásba, amilyenbe Péter került! Soha ne tagadjuk meg Jézus Krisztust! Péter, a tagadás után, bűnbánó lélekkel néz Jézusra. Bocsánatot kérő nézése, Péter lelki fájdalma a tagadás miatt, irgalomra talál Jézusnál. Jézus köztünk élt, és él ma is! Önmagát sokféleképpen osztotta és ossza meg velünk! Krisztus hívására mondjunk mindig igent! Örömmel és hálával vegyünk részt minden szentmisén és megbánva, meggyónva bűneinket, szeretettel vegyük magunkhoz Jézust, aki köztünk van az Oltáriszentségben!

Köszönet, és hála Neki, azért a Nagycsütörtök estéért, köztünk való itt maradásáért!

Jézus élete , szenvedése, kereszthalála, feltámadása ad örök életet !

Testvérek ! Nagypénteken és Húsvétkor , mindenképpen szembesülnünk kell a hit alapigazságaival. Jézus Krisztust és az Ő szenvedéseit, keresztyét, kereszthalálát nem kerülhetjük ki . Ma nem lehet csak Istenről beszélni, ma mindenkinek el kell gondolkodni azon, hogy miben is hisz igazán! Nagypénteken nem csak egy haláleset, vagy egy pusztá temetés történt . Arról szól a Nagypéntek, hogy rátaláljunk a halálának az értelmére, és megérezzük annak a súlyát, hogy Jézus az életét adta értünk. Magunkat is meg kell látnunk , és találunk ebben a történetben.

Mikor jöhetne el a világba olyan Megváltó, akit nem feszítenek keresztre? A válasz csak nagypénteki lehet. Ha olyan jönne el, akit nem feszítenek meg, az nem volna, nem lehetne Megváltó. Vannak emberek , akik nagyon nehezen fogadnak el ajándékot. Csupán azért, mert úgy gondolják , igazán csak azt tudják megbecsülni, amiért megdolgoztak, amiért megküzdöttek. Viszont szembe kellett nézni mindenkinek azzal , hogy van egy kivétel, mégpedig az hogy az ember megváltani nem tudja magát! Istennek egy nagy ajándéka a MEGVÁLTÁS, ezt csak elfogadni, vagy elutasítani lehet!

Ki az közülünk, aki ki merne ilyet mondani, hogy „én megváltottam magam???

Ki is merne ilyet mondani ? Az hazudna !

„Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.” Jn 19,19. Már kimondták Jézus felett a halálos ítéletet, a nagy per már véget ért. Eleve kész volt az ítélet, csak ki kellett mondani, és ahogy elhangzik, íme, tüstént indulnak is, hogy azt végrehajtsák. Még arra sem engednek időt Jézusnak, hogy szeretteitől, édesanyjától elbúcsúzzék, bár a római jog szerint ehhez joga lett volna.

Jézus anyja Mária, és annak nővére, valamint a magdalai Mária, ott állt a kereszttel a negyedik személy pedig maga János apostol. Elgondolkoztató, hogy Jézus keresztyénél, a legnehezebb helyzetben három asszony és egy férfi maradt. Mit tehettek ezek ott négyen, hiszen semmin sem tudtak már változtatni. Ez igaz, de ők mégis ott voltak, Jézus keresztyénél. Vannak olyan pillanatok az életben, amikor meg kell tanulnunk „állni”, amikor már nem lehet nyüzsögni, amikor már nem lehet kapkodni, amikor már csak állni lehet. De sehol nem lehet olyan megrendítő módon állni, mint Jézus keresztyé tövében. Életünk során mindnyájunknak el kell jutnunk oda, hogy egyszer gondolatban, lélekben megálljunk Jézus keresztyé alatt, hogy Jézus keresztyének misztériumát megérthessük, átélhessük. János evangélista azonban nemcsak arról számol be, hogy ez a három asszony és az egy tanítvány megállt Jézus keresztyé alatt, hanem arról is, hogy Jézus meglátta őket, letekintett rájuk és így szólt hozzájuk: „Asszony, íme, a te fiad” Aztán így szólt a tanítványhoz: Íme, a te anyád!” (Jn 19:26). Jézus rábízta kedves tanítványára, Jánosra az édesanyját, Máriát. Az egyházi hagyomány szerint János így is tett, otthonába fogadta Máriát és 17 éven keresztül gondoskodott róla.

Azt üzeni nekünk az evangélista, hogy Aki ilyen kínok és szenvedések között nemcsak meglátja az övéit, hanem még gondoskodik is róluk, Arról el kell, hogy higgyük azt, hogy minket is lát, és rólunk is gondoskodni fog.

Ha nem lenne bűnünk, Jézusnak nem lett volna szüksége arra , hogy meghaljon. Ezért hát a Nagypéntek, még ha félelmetes dolgok is történnek, nem a félelem napja, hanem a megbékélés napja Testvérek! Nagyon sokat tapasztalom, hogy mennyire széthúzóak tudunk lenni, és milyen nagy a háborúság, a gyűlölet, hogy harag van néha bennünk is! Ma a kereszttel a békességre, a békülésre hív! Arra, hogy béküljünk meg az Istennel, fogadjuk el a szeretetét, és aztán ezzel feltöltekezve béküljünk meg azokkal, akikkel eddig nem tudtunk! Úgy éreztük: „ezzel a békülés, nem fog menni”! Nem is kell, hogy magától a mi erőnkől menjen, mert az Isten békessége lesz az, ami segít a békülésben! Kérjük erre az Ő segítségét, hogy békesség uralkodhasson családjunkban , közösségünkben, mert ellenező esetben nem lesz esélyünk az Isten irgalmára! Csak akkor tudunk együtt munkálkodni, ha azt együtt tesszük szeretetből és nem egymás ellenében! Akarunk igazán Isten-közösséget? Ha igen, boruljunk le a kereszttel alatt, és adjunk hálát Isten feltétel nélküli szeretetéért és megtartó kegyelméért! Értünk halt meg Jézus, hogy nekünk ne kelljen örökre meghalunk. Értjük mi ezt?

Az üres sír, Jézus feltámadásáról beszél !

Jézus feltámadását ünnepeljük minden Húsvétkor, így ma is. Jézus feltámadása nem öncélú feltámadás volt, hanem értünk történt, ugyanúgy, mint halála. Haszna van a mi életünkre nézve is ! A feltámadás ténye, az üres síron és a feltámadott Jézussal való találkozásokon nyugszik . A Jézus találkozásaiából, Tamás apostollal való találkozást szeretném kiemelni. A feltámadás napjának estéjén Jézus tanítványai együtt voltak valahol, és Jézusról beszélgettek, miközben Jézus megjelent köztük. Boldog, nagy élmény volt ez, amelyből Tamás apostol kimaradt. Nem tudjuk miért volt távol, a lényeg, hogy kimaradt a közösségből, és ezáltal egy csodálatos tapasztalatból.

Igaz, Tamás apostol nagypénteki tartózkodásáról, viselkedéséről szinte semmit nem tudunk, de lelki alkatát megismerve, arra gondolhatunk, hogy Tamás apostolt nagypénteken , a teljes kiábrándultság hatotta át, és kereste, Jeruzsálemből a menekülést. Tamás apostol nagypénteken, hűtlen lett Jézushoz. A feltámadás után sincs ott a többi tanítvánnyal. A többi tanítvány már rég együtt van, Tamás apostol azonban hiányzik közülük. Amikor pedig a többi tanítvány találkozott Tamás apostollal hiába bizonygatták, hogy Jézus feltámadt. Tamás apostol: "A hiszem, ha látom álláspontjára helyezkedett." Ha megérinthetem, ha látom, ha tapintom, ha fizikálisan is tapasztalom létét, akkor majd elhiszem. A XXI. századi ember, mi, leginkább hasonlítunk Tamás apostolhoz! Hasonlítunk a természetét tekintve, keresésében, kételkedésében, a megbizonyosodásban. Nagyon komoly figyelmeztetést hordoz Tamás apostol története. Mert, arról szól ez, hogy aki elveszíti a kapcsolatát Jézussal, vagy Jézus közösségével, az élő Egyházzal, vagy Egyházközséggel, az elveszíti előbb utóbb a kapcsolatát, az Élő Istennel is! A kereszténység nemcsak „otthonkereszténység” !

Az „otthonkereszténység”, veszélyes életforma, mert előbb – utóbb, a hit elsoványodásához, és az Isten elvesztéséhez vezet! Ezzel nem azt mondom, hogy amikor az ember rákényszerül arra, bármilyen okból, otthon maradjon, akkor Isten nincs vele, de arra mindenképp rá szeretnék mutatni, hogy a keresztény ember teljesebben, áldottabb formában a hitét a közösségben élheti meg! Ha erőnk engedi tehát, akkor ne hiányozzunk a templomból, legyen drága, kedves a szentmise és azok az alkalmak számunkra, amelyekeken együtt lehetünk Jézussal és egymással! Nyolc nap telik el, és ezen a nyolcadik napon Tamás apostol is ott volt a tanítványok közösségében. Azt olvashatjuk, hogy bár az ajtók zárva voltak Jézus mégis megállt a közepén. Mindez bizonyítja azt, hogy Jézusra feltámadása után már nem vonatkoztak többé a tér és idő korlátai, már teljesen más dimenzióban létezett. Jézus már a többi tanítvány előtt bebizonyította feltámadását, egyedül Tamás apostol lógott még ki a sorból. Jézusnak, fontos volt az egyetlen egy is, Tamás apostol is, ahogy földi életében annyiszor bizonyosságot tett róla, példázatokban tanításokban, cselekedeteiben is. Egy ember is, legyen ez tagadó, makacs, menekülő is, fontos Jézusnak ! Fontos még az is, aki képtelen túllépni a kereszt eseményén, a szenvedésen, a halálon. Fontos Jézusnak az is, aki nem lát tovább a Golgotánál, aki csak akkor hisz, ha előbb tapasztal, vagy megbinyosodik valamiről! Jézus megállt a közepén, és köszöntötte azzal a köszöntéssel tanítványait, amelyet oly gyakran használt: „Békesség néktek”! Jézus nemcsak kívánta ezt a békességet, de meg is adta tanítványainak, minden embernek. Jelenlétében kézzelfogható a békesség, és a szeretet. Olyan jó ezt tudnunk, felbolydult világunkban, a terrorfenyegetettség árnyékában is!

Aztán Tamáshoz fordult, és kérte Tamás apostolt, hogy érintse meg sebeit, tapintsa meg kezét lábát, oldalát. Tamás apostolnak ez lett az igazi Húsvétja. Mindenki számára az ugyanis a Húsvét, amikor igazán találkozik a feltámadott Jézus Krisztussal! Kívánom kedves Mindnyájatoknak, a lelki békességet, és egy ilyen Tamás apostoli találkozást, a feltámad Jézussal !

Az egyházi hozzájárulás lelkiismereti ügy. A jó keresztény szívesen adakozik az egyházközség fenntartására pénzéből! **KÖSZÖNJÜK!** **Szentmisék:** Hétfő, Kedd, Szerda, Péntek reggel 7 óra Csütörtök, és szombaton este 18 : 00 óra Vasárnap, és ünnepeken: reggel 7 ó, 9 ó, 11 óra, este 18 : 00 ó

Lelki nap: Bűneink megbánása, feloldozása: április 11 – én kedd este 18:00 ó

Szertartások: Nagycsütörtökön, Nagypénteken és Nagyszombaton: este: 19 : 00 órakor kezdődnek. Irodai szolgálat: Hétfőn, kedden, szerdán, pénteken: reggel 9 ó - fél 12 óráig. délután: 15 : 00 ó – 16 : 30 ó-ig. Csütörtökön és ünnepeken nincs napi szolgálat!

Honlapunk: <http://hatvan-belvaros.hu>

